

کارگران ابنیه فنی تراورس نمی توانند بازنشسته شوند

برخی از کارگران ابنیه فنی تراورس به دلیل عدم واریز حق بیمه توسط کارفرما، با مشکل تأخیر در دریافت مستمری وازنشستگی پیش از موعد مواجه شده‌اند. به گزارش ایلنا، کارگرانی که به دلیل مسوابق بالا مشمول بازنشستگی پیش از موعد هستند، اعلام کرده‌اند که به دلیل عدم پرداخت چندین ماه‌حق بیمه توسط کارفرمافرایند بازنشستگی آنهامتوقف شده و در وضعیت نامشخصی قرار دارند.این کارگران اظهار داشتند: قرار بود مشکلات بیمه‌ای با پرداخت اقساط و به‌روزرسانی سوابق برطرف‌شود تا امکان بازنشستگی برای ما فراهم شود اما تاکنون این روند طی نشده‌است. طبق ادعای آنها، برخی از کارگران به دلیل سن بالا و عدم توانایی در ادامه کار سخت، نیازمند بازنشستگی فوری هستند. درخواست این کارگران از شرکت تراورس و تأمین اجتماعی، رفع مشکل پرداخت حق بیمه و تسریع در روند بازنشستگی است،بااین حال، هنوز پاسخ روشنی از سوی کارفرما یا تأمین اجتماعی در این زمینه داده نشده‌است.

□□□

راهپیمایی اعتراضی کارگران هیکو در شهر اراک

در ادامه اعتراضات صنفی کارگران «ماشین‌سازی هیکو اراک»، شماری از کارگران این واحد صنعتی صبح‌روز چهارشنبه (۷مهرماه) طی راهپیمایی از خیابان منتهی به میدان حافظیه تا ساختمان استانداری، بر لزوم تحقق مطالبات خود تأکید کردند. یکی از این کارگران در گفت‌وگو با ایلنا با تأکید بر ضرورت تعیین مدیریت جدید و رفع بحران فعلی تولید، اظهار داشت: مسئولان استانداری اقدامی برای معرفی فرد جدیدی به عنوان سرپرست کارخانه انجام داده‌اند که با مخالفت قاطع کارگران مواجه شد. در حالی استانداری اقدام به انتخاب سرپرست برای کارخانه کرده که پیش از این نیز به مدت ۵ تا ۴ ماه، کارخانه تحت مدیریت یک سرپرست اداری می‌شد با پیگیری سوابق فرد معرفی شده مشخص شد که وی از مدیران سابق یکی از شرکت‌های خودروساز بوده که در دوران ریاست جمهوری ریئسی از کارکنان گذشته بوده.این کارگر تأکید کرد: کارگران نگران تشدید مشکلات موجود برای کارخانه و کارکنان هستند و تا زمان معرفی یک مدیرعامل واقعی و نه صرفاً سرپرست، هیکو همچنان یک کشتی بی‌ناخداست و ما به پیگیری‌های صنفی خود ادامه خواهیم داد. کارگرد دیگری هم گفت: فقدان یک مدیر لایق، مشکلات گسترده‌ای را برای کارخانه و کارگران ایجاد کرده، طوری که تولید از سال جاری به طور کامل متوقف شده و برای پرداخت مطالبات مزدی کارگران، از وام‌های کلان استفاده شده. علاوه بر این، به جرم عدم دریافت بخشی از حقوق ماه‌رمد، حقوق شهریور ماه نیز هنوز پرداخت نشده‌است.

□□□

گردوچینی در همدان جان سه کارگر را گرفت

با آغاز فصل برداشت گردو در استان همدان، تاکنون ۱۴۴ نفر از کارگران فصلی گردوچین‌بر اثر سقوط از درخت دچار مصدومیت شده‌اند که از این میان، ۳ نفر جان خود را از دست داده‌اند. به گزارش ایلنا و براساس آمار منتشرشده توسط مرکز اورژانس ۱۱۵ استان همدان، شهرستان تویرس کان با ثبت ۶۰ مورد مصدومیت و ۳ مورد فوتی، بیشترین آمار حوادث گردوچینی را به خود اختصاص داده. در شهرستان‌های مایر ۴۴ نفر، نهاوند ۲۱ نفر، همدان ۱۶ نفر و بهار ۳ نفر بر اثر این حوادث مصدوم شده‌اند. در پی افزایش این حوادث، تیم‌های عملیاتی اورژانس ۱۱۵ در آماده‌باش کامل برای ارائه خدمات فوریت‌های پزشکی و انتقال مصدومان به مراکز درمانی هستند. همچنین با توجه به احتمال آسیب‌های جدی از جمله شکستگی، آسیب‌های ستون فقرات و ضربه مغزی، بر رعایت اصول ایمنی و استفاده از تجهیزات حفاظتی هنگام فعالیت در باغات تأکید شده‌است.

□□□

اعتراض کارکنان مترو به بلاتکلیفی طرح ساماندهی

جمعی از کارکنان پیمانکاری متروی تهران نسبت به تداوم بلاتکلیفی طرح ساماندهی کارکنان دولت اعتراض کردند و خواستار تعیین تکلیف وضعیت شغلی خود پس از سال‌ها انتظار شدند. به گزارش ایلنا، این افراد گفتند: با وجود وعده‌های مکرر، هنوز خبری از تعیین تکلیف نهایی طرح ساماندهی نیست و مشخص نیست که آیا همه نیروهای شرکتی مشمول این طرح خواهند شد یا نه؟ هنوز نمی‌دانیم بعد از بیش از ۱۰ تا ۱۵ سال کار در مترو، آیا بالاخره تبدیل وضعیت خواهیم شد یا نه؟ به گفته این عده، بیش‌قلل توجهی از کارکنان پیمانکاری مترو سال‌هاست در بخش‌های مختلف مشغول خدمت هستند و با وجود انجام وظایف مستمر، همچنان از امنیت شغلی لازم برخوردار نیستند. تمديد قراردادها، وابستگي وضعیت شغلی به شرکت‌های پیمانکاری و نگرانی از تغییر پیمانکاری اقطاع همکاری، از جمله دغدغه‌هایی است که به گفته آنان، آرامش شغلی و معیشتی‌شان را تحت تأثیر قرار داده‌است. این کارکنان همچنین نسبت به پایین بودن حقوق و مزایا، فاصله در بافتی‌ها با هزینه‌های زندگی و مشکلات ناشی از وضعیت قراردادهای پیمانکاری انتقاد کردند و گفتند: همواره نگران آینده شغلی و معیشت خانواده‌های خود هستیم. این افراد با تأکید بر اینکه مطالبه آنها بر خورداری از امنیت شغلی، حقوق و مزایای متناسب و تعیین تکلیف وضعیت استخدامی است، خواستار آن شدند که مسئولان مربوطه به جای تکرار وعده‌ها، زمان‌بندی مشخصی برای رسیدگی به وضعیت نیروهای پیمانکاری مترو اعلام کنند و پاسخ روشنی در باره سرنوسر طرح ساماندهی ارائه دهند.

□□□

واژگونی نیشان حامل کارگران، گانی کن زن را گرفت

به دنبال واژگونی یک دستگاه وانت نیشان حامل کارگران کشاورزی در محور جاده «کلاته خج» به شاهرود در استان سمنان، یک کارگر زن حدوداً ۵۰ ساله جان باخت و ۱۷ مصدوم این حادثه به بیمارستان امام حسین شاهرود منتقل شدند. به گزارش ایلنا، مصدوم‌شدگان این حادثه کارگران کشاورزی مزارع منطقه بودند. به گفته رئیس بیمارستان امام حسین شاهرود، وضعیت جسمی ۵ نفر از مصدومان وخیم است.

سعید حسام‌الدینی

ساختار اداره شهرداری تهران و سایر شهرداری‌های کشور، سال‌هاست که بر شکافی عمیق میان بدنه اداری رسمی و نیروهای اجرایی کف خیابان استوار است.

شهرداری تهران به عنوان یکی از بزرگترین نهادهای عمومی کشور، بخش اعظم وظایف خدماتی و سخت‌ترین عملیات‌های شهری را به پیمانکاران تأمین نیروی انسانی واگذار کرده‌از پاکبانانی که پیش از سحر معابر را جارو می‌کنند تا کارگران فضای سبز و نیروهای عملیاتی سازمان مدیریت پسماند، همگی در پیچی از قراردادهای موقت، حداقل حقوق‌های قانونی و بی‌ثباتی مطلق شغلی گرفتار شده‌اند. در این سیستم، نامنی کاری نه یک آسیب اتفاقی، بلکه یک سازوکار اداری برای ارزان‌سازی نیروی کار و سلب امکان هر گونه اعتراض صنفی است؛ ساختاری که در آن، کوچک‌ترین حق خواهی با اهرم فوری «تعدیل و جایگزینی» پاسخ داده می‌شود.

پاسخ مدیریت شهرداری تهران به مطالبات سالیان اخیر کارگران، همواره وعده‌های «ساماندهی» و «تبدیل وضعیت» بوده؛ وعده‌هایی که نه تنها در عمل محقق نشده بلکه با هر جابه‌جایی مدیریتی در بدنه شهرداری، جای خود را به دور تازه‌ای از تعدیل و بیکارسازی کارگران با سابقه داده‌است.

در جدیدترین اقدام سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران بر این رویه، شکلی جدید داده و در حالی که طی یک سال گذشته فرایند اداری تبدیل وضعیت بخشی از نیروهای پیمانکاری بر اساس مصوبات رسمی طی شده بود، با تغییر مدیریت این سازمان، نه تنها این روند متوقف شده، بلکه دستور تعلیق حدود ۳۰۰ کارگر پیمانکاری صادر شده‌است.

«خادم» در بحران،

«مازاد» در روزهای آرامش

به گفته یکی از کارگران سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران با بیش از ۵ سال سابقه حضور مستمر در خطوط عملیاتی این مجموعه، تمامی مراحل اداری تبدیل وضعیت بر اساس دستورالعمل‌های رسمی و مصوبات موجود در کارتایل اداری شهرداری تهران پیش رفته بود: «برج ۱۱ سال گذشته، «باقری» معاون نیروی انسانی شهرداری تهران مجوز رسمی تبدیل وضعیت نیروهای پیمانکاری را صادر کرد. تمام کارهای اداری هم انجام شد، از مصاحبه‌های تخصصی و معاینات طب کار گرفته تا گزینش، تحقیقات میدانی، استعلامات و تشکیل پرونده. تمامی این مراحل طبق نامه‌های رسمی موجود در کارتایل اداری سازمان پسماند و شهرداری کل تهران شد. حدود دو یا سه ماه پیش، تأییدیه‌های نهایی هم آمد. نامه‌های رسمی به صورت مجزا و با ذکر نام تک‌تک بچه‌ها ابلاغ شد که آزمایش‌ها و گزینش بدون هیچ مشکلی تأیید شده و مدارک و سوابق بیمه ما کاملاً با مانع است. براساس آمارهای موجود در سازمان، حدود ۳۰۰ نفر از نیروهای پیمانکاری مشمول این طرح تبدیل وضعیت بودند».

این کارگر با اشاره به تغییرات مدیریتی اخیر در سازمان پسماند و جابه‌جایی مدیرعامل، از یک

گفت و گو

روایتی از تعلیق نیروهای پسماند شهرداری تهران در شرایطی که در انتظار قرارداد بودند

هراسِ همیشگی کارگران پیمانکاری از «فردا»

می‌گرفتند (حدود ۴۵ میلیون تومان) و امروز همان‌ها در اولویت‌اول تبدیل وضعیت و قرارداد مستقیم با سازمان قرار گرفته‌اند اما امثال ما که بین ۲ تا ۱۸ سال سابقه کار اجرایی در همین سازمان داریم، یک‌ماهه شاهد تعلقی شدیم و قصد داریم آن‌ها را بیکار کنند».

تبعیض عربان بین کارکنان در مدیریت شهری

این کارگر با انتقاد از تناقض رفتار مدیریت شهری می‌گوید: «در جنگ دوازده‌روزه، جنگ چهل‌روزه و هر بحرانی که پیش می‌آمد، امثال ما مستقیماً وسط میدان بودیم. خودم ناظر ماشین‌آلات و عملیات خانه‌کبردار ی بودم. جاهایی می‌رفتیم که ساختمان هنوز داشت می‌سوخت و دود از آن بلند می‌شد. جزو اولین نفراتی بودیم که وارد عملیات می‌شدیم و تا آخرین لحظه می‌ماندیم. در اوج حملات دشمن و وقتی صدای انفجار می‌آمد، نیروهای پیمانکاری پای کار بودند. همان زمان، نیروهای رسمی شهرداری، پادش جنگ، اضافه‌کاری و تعطیل کاری دریافت کردند اما تمام در یافتی ما با وجود این حجم از خطر و آلودگی، ماهانه ۳۰ میلیون تومان بود».

او درباره ساعات کاری سنگین و اجحافی که در محاسبه مزد و اضافه‌کاری کارگران صورت می‌گیرد، می‌افزاید: «از شنبه تا چهارشنبه از ۸ صبح تا ۴:۳۰ بعدازظهر سرکاریم و یک هفته در میان شیفت داریم. در تمام تعطیلات رسمی ما را اجباراً می‌کشاندند سرکار اما در آنالیز قرارداد پیمانکار با سازمان، کل مبلغی که برای اضافه‌کاری و تعطیل کاری ما حساب کرده‌اند فقط ۳.۵ میلیون تومان است! نه پاداشی دیدیم، نه حق جنگی گرفتیم و نه حتی از حداقل‌های قانونی مثل بیمه

شماره ۲۲۸۸ / پنجشنبه ۹ مهر ۱۴۰۵ / ۱۹ ربیع‌الثانی ۱۴۴۸ / ۱۱ اکتبر ۲۰۲۶

toseeirani.ir

سوابق بیمه و نامه‌های الکترونیکی ما با ذکر نام افراد در سیستم و کارتایل شهرداری موجود است. ما صدقه نمی‌خواهیم؛ فقط حق قانونی حاصل از سال‌ها کار سخت را می‌خواهیم».

رفتار خلاف قانون

مدیرعامل جدید سازمان

«بهنام سعیدی پور» فعال کارگری شهر تهران با تأکید بر غیرقانونی بودن رویه پیش‌گرفته‌شده در سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران، گفت: «طبق دستور صریح رئیس‌جمهور، تمامی دستگاه‌های اجرایی و عمومی موظف به تعیین تکلیف و تبدیل وضعیت نیروهای پیمانکاری بودند و قرار بود این اقدام در سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران نیز عملیاتی شود. پیرو جلسه‌ای که بهمن‌ماه سال گذشته برگزار شد، مجوزهای لازم صادر شد و مراحل تعیین وضعیت پرسنل آغاز شد. از مجموع ۳۰۰ نیروی پیمانکاری سازمان پسماند که اکنون در معرض تعدیل قرار گرفته‌اند، مراحل اداری، طب کار، استعلامات و گزینش ۳۰ نفر پس از سه ماه بررسی به‌طور کامل انجام شده و صلاحیت و تبدیل وضعیت آنها به تأیید قطعی و رسمی رسید».

وی با انتقاد از عملکرد مدیریت جدید سازمان مدیریت پسماند تصریح کرد: «کارهای اداری این نیروها طبق قانون پیش رفته بود اما با روی کار آمدن مدیرعامل جدید، نه تنها اجرای تبدیل وضعیت قطعی این ۳۰ نفر متوقف شد، بلکه روند معلق شدن کل ۳۰۰ نیروی مجموعه کلید خورد.

سوال اساسی اینجاست که وقتی این پرسنل در جنگ دوازده‌روزه و چهارروزه ششانه‌روزی برای این شهر رحمت کشیده‌اند، چرا باید اخراج شوند؟ چرا در شرایط تورمی موجود، وقتی دریافتی این کارگران در حداقل ممکن و بین ۲۰ تا ۳۰ میلیون تومان است، باید آنان آنها قطع شود؟ رئیس‌جمهور مملکت دستور صریح بر تعیین تکلیف نیروها داده؛ به چه حق یک مدیر سازمان زیردست در شهرداری به‌صورت خودسرانه جلوی اجرای مصوبات فراستی را می‌گیرد؟».

تصویری رو‌توش مسلخ «امنیت شغلی»
ماجرای این ۳۰۰ کارگر سازمان پسماند، تنها ابطلال یک رویه اداری با جابه‌جایی یک مدیر نیست؛ تصویری بی‌روتوش ساختاری است که در آن «امنیت شغلی» با یک امضای ناگهانی و سلیقه‌ای به مسلخ می‌رود. کارگرانی که تا دیروز در دل آتش، آوار ویران‌ها، خط‌اشکن عملیات‌های پایتخت بودند، حالا در راهروهای همان سازمانی که جوانی‌شان را پای آن گذاشته‌اند، ناچارند از نگاه بازسان پنهان شوند تا مبادا رشتگی بار یک بیمه و سن نفره‌شان قطع شود. این تعلیق نفس‌گیر نشان می‌دهد تا زمانی که سایه سنگین روابط غیرشفاف پیمانکاری بر سر نیروی کار شاغل در بخش‌های مختلف سنگینی می‌کند، دستورات بالادستی و پرونده‌های مهرشده‌ی «تبدیل وضعیت» در کارتایل‌ها، حصار امنی برای نیروی اجرایی کف میدان نخواهد ساخت؛ کارگری که سهمش از تمام ثروت و زرق و برق این شهر، تنها هراس همیشگی از فردا و اضطراب آویخته شدن بر چسب «نیروی مازاد» است، چطور به آینده امیدوار باشد؟!

تعلیق نفس‌گیر ۳۰۰ کارگر نشان می‌دهد تا زمانی که سایه سنگین روابط غیرشفاف پیمانکاری بر سر نیروی کار شاغل در بخش‌های مختلف سنگینی می‌کند، دستورات بالادستی و پرونده‌های مهرشده‌ی «تبدیل وضعیت» در کارتایل‌ها، حصار امنی برای نیروی اجرایی کف میدان نخواهد ساخت

کرد و آنها را به سه دسته تقسیم کرد. او بیان کرد: «دسته اول کسانی هستند که با سیستم کنار آمده و فارغ از ناآرامی آن، به کار خود ادامه می‌دهند و تنها حضور فیزیکی دارند. دسته دوم کسانی هستند که تحت فشارهای مادی و معنوی، خروج را انتخاب کرده‌اند و از سازمان می‌روند. برای این گروه اما زمان اهمیت ندارد اما دسته سوم، معلمان منتقدی هستند که آینده و کیفیت کارکرد سیستم برایشان اهمیت دارد. اینها کسانی‌اند که می‌مانند، اعتراض می‌کنند و می‌کوشند دیدگاه‌های اصلاحی خود را به گوش مدیران برسانند».

هشدار درباره خروج نیروهای کیفی از آموزش و پرورش

این کارشناس آموزش تصریح کرد که دولت‌ها باید معلمان دسته سوم را به عنوان سرمابه‌های خود بدانند. وی گفت: «دولت‌ها به جای تنبیه یا اخراج این نیروها، باید فضا را برای نقد آنها باز کنند و از دیدگاه‌هاشان برای اصلاح امور بهره بگیرند اما متأسفانه شاهدیم که با این معلمان بر خورد می‌شود».

نیک‌نژاد در پایان، استغای توأم با نااحتی معلمان را نوعی اعتراض به وضعیت موجود دانست و هشدار داد: «این روند، نشان دهنده یک بحران جدی در کشور است. سیستم در حال دست دادن نیروهای کیفی و علاقه‌مند خود است؛ نیروهایی که تا آخرین لحظه به امید تغییر مانده بودند اما اکنون ناامیدانه ترسناک و تأسف‌آور است و اگر تدبیری اندیشیده نشود، عواقب جبران‌ناپذیری برای آینده آموزش کشور خواهد داشت».

او گفت: «معلمی که خود تحت فشارهای خردکننده اقتصادی است و نگران تأمین هزینه‌های اولیه زندگی است، با چه روحیه‌ای می‌تواند به دانش آموزان آموزش دهد؟ وقتی منزلت و جایگاه معلم از نظر اقتصادی تنزل می‌یابد، امکان امیدبخشی به آینده برای دانش آموزان نیز از بین می‌رود».

این کارشناس آموزش تأکید کرد که در گذشته معلمان نه تنها آموزگار دروس، بلکه الگوی اخلاقی و حامی دانش آموزان بودند اما امروز وضعیت چنان اسفناک است که خود معلم نیازمند حمایت است. وی افزود: «این دغدغه‌های معیشتی، کیفیت آموزش را در کلاس‌های درس به شدت کاهش داده و باعث شده بسیاری از معلمان با بی‌انگیزگی و ناامیدی سر کلاس حاضر شوند. معلم ناراضی هم از کسی تعریف نمی‌کند».

نیک‌نژاد، به رویکرد کارکنان در سازمان‌های ناآکار آمد اشاره

او ادامه داد: آب‌اگر در طبقات پایین مهار نشود، بالاخره به طبقات بالاتر نیز خواهد رسید. مشکلات نیروی انسانی نیز از همین جنس است. آثار سال‌های که سال‌ها حل نشده باقی مانده، محدود به جامعه کارگری نخواهد ماند.

واعظی ادامه داد: دوره‌های ریاست جمهوری و ادوار مجلس گاهی بیشتر به رقابتی برای به دست آوردن قدرت اجرایی و سیاسی شبیه شده‌اند اما مساله نیروهای شرکتی نمی‌تواند تابع چنین چرخه‌ای باشد و مطالبات نباید به ابزاری برای مطرح شدن یا ایجاد پایگاه اجتماعی تبدیل شود. ورود نمایندگان مجلس در چارچوب وظایف نمایندگی طبیعی است اما آمیدن نمایندگان یک مطالبه عمومی و بهره‌داری سیاسی یا اجتماعی از آن باید مرز روشنی باشد. جلسه، مصاحبه، بیانیه و وعده، به خودی خود نتیجه نیست. نتیجه‌زمانی شکل می‌گیرد که تصمیم مشخص، مسئول مشخص، زمان بندی مشخص و سازوکار اجرایی مشخص وجود داشته باشد. او ادامه داد: در حساب و کتاب، نباید فقط هزینه‌های دولت و دستگاه اجرایی دیده شود و باید هزینه سال‌ها بلاتکلیفی نیروی انسانی نیز مدنظر باشد. ما انتخاب کردیم روزی‌مان حلال باشد، کار کنیم و زندگی خود و خانواده‌مان را با دست‌رنج خود اداره کنیم اما تصور نمی‌کردیم بهایی این انتخاب از دست رفتن جوانی، فرسودگی و نگرانی دائمی نسبت به آینده باشد.

«استعفای معلم‌ها»، ترند فضای مجازی

وی گفت: «بسیاری از معلمان که در شرایط مشابهی قرار دارند یا از پیامدهای احتمالی علنی کردن استعفای خود هراسانند یا اصلاً در فضای مجازی حضور ندارند که آن را منعکس کنند. آنچه امروز در شبکه‌های اجتماعی دیده می‌شود، تنها بخش کوچکی از واقعیت تلخ افراد مطرح می‌شود. در میان این

وی افزود که دغدغه معیشتی فرهنگیان، داستانی قدیمی است که در سال‌های اخیر به شکل بی‌سابقه‌ای تشدید شده. این کارشناس آموزش با اشاره به شکاف عمیق بین درآمدهو هزینه‌های زندگی، اظهار داشت: «زمانی دغدغه معلمان کم بودن حقوق بود اما امروز این وضعیت به مرحله‌ای بحرانی رسیده. در حالی که هزینه‌های زندگی در یک شهر دست کم ۶۰ تا ۷۵ میلیون تومان برآورد می‌شود، میانگین دریافت معلمان با سابقه حدود ۱۵ سال، به ۲۵ میلیون تومان رسیده؛ رقمی که عملاً ناتوان از چرخاندن چرخ یک زندگی حداقلی است».

معلمان زیر فشار اقتصادی

نیک‌نژاد تصریح کرد که تورم و فشارهای اقتصادی، سبب معیشتی فرهنگیان را چنان‌ا کوچک کرده که بسیاری از آنها برای جلوگیری از فروپاشی خانواده، ناگزیر به داشتن شغل دوم هستند.

استعفا از محل کار تبدیل به ترند فضای مجازی شده‌است. این روزها ویدیوهایی دست به دست می‌چرخد که نشان می‌دهد افراد از گروه‌های شغلی متفاوت محل کارشان را ترک می‌کنند. درآمد کم، ساعت کاری زیاد، ی‌ادور بودن از ایده‌آل شغلی، همگی مواردی هستند که توسط این افراد مطرح می‌شود. در میان این ویدیوها استعفای معلمان جزو پر تکرارهاست. یک کارشناس آموزش در این باره می‌گوید: «این تعداد از استعفاها مانند نوک کوه یخ می‌ماند که از آب بیرون زده، یعنی فقط بخشی از معلمان در آموزش و پرورش هستند که دست به این کار زده‌اند در حالی که تعداد بیشتری از جامعه معلم‌ها با مشکلات درآمدی و معیشتی مواجه هستند».

حقوق ۲۵ میلیونی معلمان در برابر هزینه ۷۵ تا ۶۰ میلیونی زندگی

«محمد رضا نیک‌نژاد» کارشناس حوزه آموزش در گفت‌وگو با خبر آنلاین به واکاوی دلایل استعفای اخیر تعدادی از معلمان پرداخت و با اشاره به ویدئوهای منتشر شده در فضای مجازی، بیان کرد که این کنش‌ها تنها «نوک کوه یخ» هستند و بیانگر بحرانی عمیق‌تر در بدنه آموزش و پرورش کشورند.

گفت و گو

انتقاد یک فعال صنفی از ادامه سرگردانی نیروهای شرکتی

هزینه بلاتکلیفی‌ها را کارگران می‌دهند

میان قانون‌گذاری، اجرا و سیاست‌های کلی نظام اختلافی وجود دارد، چرا یک نشست مشترک و تعیین‌کننده میان دولت، مجلس و مجمع تشخیص مصلحت نظام برگزار نمی‌شود تا اختلافات حقوقی و اجرایی در یک میز بررسی و برای آنها راه‌حل مشخص تعیین شود؟ نیروی شرکتی نباید هزینه اختلاف میان نهادهای تصمیم‌گیر را بپردازد.

صدای طبقات پایین شنیده‌شود
این فعال صنفی اظهار کرد: داستان کشتی تایتانیک برای همه آشناست. باید گفت جامعه کارگری همان ساکنین طبقات پایین تایتانیک هستند، طبقه‌ای که سال‌هاست با مشکلات معیشتی، شغلی و امنیت آینده دست‌وپنجه نرم می‌کنند. در طبقات بالاتر، جامعه پیمانکاری، کارفرمای، سیاست‌گذار و تصمیم‌گیر حضور دارند اما مساله زمانی جدی‌تر می‌شود که صدای طبقات پایین شنیده‌شود و مشکلات آنها نادیده گرفته شود.

یک فعال کارگری با اشاره به سال‌ها بلاتکلیفی نیروهای شرکتی گفت: موضوع تعیین تکلیف و تبدیل وضعیت این نیروها میان دولت، مجلس و سایر نهادهای تصمیم‌گیر در جریان است اما هنوز تصمیم واحد و نقشه راه مشخصی برای آن وجود ندارد و نیروی شرکتی نباید هزینه اختلاف میان نهادهای تصمیم‌گیر را بپردازد.

«مختار واعظی» فعال صنفی کارگران شرکت توزیع برق در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: برای نیروی شرکتی، مساله فقط حقوق و مزایا نیست بلکه سال‌ها انتظار، وعده، بلاتکلیفی و سرگردانی میان نهادهایی است که هر کدام بخشی از مسئولیت را بر عهده دارند اما هنوز صدای واحدی از مجموعه تصمیم‌گیران شنیده نمی‌شود.

او ادامه داد: چرا پس از این همه سال هنوز یک تصمیم واحد و یک نقشه راه مشترک برای تعیین تکلیف نیروهای شرکتی وجود ندارد و دولت و مجلس توپ را به زمین یک‌دیگر می‌اندازد؟ اگر